

a to ani v původním stavu ani po úpravě nebo zpracování. Případy uváděné dovolatelem čís. sb. 2889 (zahradník), čís. sb. 7626 (hostinský a kavárník), 9815 (hostinský, restauratér), 10.803 (trafikant), 11.990 (stavitel), 12.343 (pekař), k nimž jest dodati i případ uveřejněný pod čís. sb. 12.520 (zubní technik), týkají se vesměs živnostníků, kteří provozují obchody podle čl. 271 čís. 1 obch. zák., čemuž, jak doličeno, v souzeném případě tak není.

Čís. 13036.

Ani při prozatímním opatření podle § 5 vyživovacího zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931, není přípustný dovolací rekurs proti souhlasným usnesením nižších soudů.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1933, R I 1105/33.)

O b a n i ž š í s o u d y zamítly návrh na povolení prozatímního opatření podle zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs navrhovatelův.

D ů v o d y :

Dovolací rekurs čelí proti rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu první stolice, zamítající návrh na povolení prozatímního opatření podle § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. z roku 1931. Jest především zkoumati otázku přípustnosti tohoto dovolacího rekursu. Ustanovení § 5 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n. ulehčuje sice podmínky prozatímního opatření pro nároky na výživu, výchovu nebo zaopatření proti jinak platným ustanovením § 379 a dalších ex. ř., ale na předpisech platných o přípustnosti rekursu proti usnesení o návrhu na prozatímní opatření nebylo jím nic změněno. Platí tudíž i v případech, kde jde o prozatímní opatření podle § 5 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n., ustanovení § 528 c. ř. s. a §§ 78, 402 ex. ř., že dovolací rekurs do souhlasných usnesení obou nižších soudů není přípustný.

Čís. 13037.

Přípustnost žaloby o bezúčinnost konečného usnesení ve sporu pro rušenou držbu, ježto v tomto sporu nynější žalovaný, tehdy žalobce, klamným ujištěním, že se k roku o žalobě nedostaví, dosáhl toho, že žalobce k roku nepřišel a byl odsouzen pro zmeškání.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1933, R II 448/33.)

Žalobu, by konečné usnesení v řízení pro rušenou držbu bylo prohlášeno za bezúčinné a by žalovaný byl uznán povinným to uznati, procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud